

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον και τέταρτον δριθμοποιημ χρόνον,
κι' Έδρα τὸ Πτολίεθρον εὐκλεῶν ἀγώνων.

Έτος χίλια κι' ὀκτακόσα κι' ἑννεήκοντα κι' ὀκτώ,
τὸν Έπὲμ-Πασσά γὰρ δῶρο σὰς χαρίζω διαλεκτῶ.

Τοῦ Μαῖου δευτέρα,
τὸν ἀνθέων ἡμέρα.

Εικοσιπέντε σὺν ἑξακόσα
κι' ἡ πλέσις ὅλη βουλιμῶσα.

**Τὸν Γούσιο κι' ἐγὼ
σικρὰ θρηνηλοῦ.**

Τώρα, ποὺ μάνα δύστυχη θλιμμένη 'στειρανοῦθ
της ἄδοξης ἱτιάς κλαδιά,
δὲν βράσαις νὰ ζῆ καρδιά,
ποὺ πάντα τὴν ἑπέρωναν κρυφοὶ πατρίδος πόθοι.

Και τὸ κορμί του 'τύλιξαν 'στὴν γαλαθὴ παντιέρα,
κι' ἄκουσ' ἐκεῖνη τὸν καθμὸ και τὸ παραπόνο του,
τιμὴ του, ποὺ 'κόλλησε 'στὸν ἴσκιε της μιὰ 'μέρα,
τιμὴ της, ἀποῦ 'γίνηκε γαλαζιο σάββανό του.

**Φασουλῆς και Περικλιέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος;**

Φασουλῆς πρὸς Περικλιέτος. — Μὲς 'στὰς ζῆνας τυμλοικὰς,
ποὺ τὴν φρίκη προκαλοῦν,
κι' οἱ Ρωμηοὶ παρελαλοῦν,
καὶ γυρεύουν ἔρον ἔρον Κυβερνήσις ἡλιάς.

Και σὶ μιὰ και σ' ἄλλη πόλι
Βασιλεῖ, φαναζοῦν ὄλοι,
πρίπει πῶς κι' ἔδω νὰ γίνῃ
ἓνα παστρικά Ντοβλάι
διχως κόμμα και ρουσατί,
νὰ σωθῇ κι' ἡ Ρωμηοσύνη.

τοῦτε ποὺ φαναζοῦν τώρα
γιὰ Κυβέρνα διχως ὄρα,
θὰ γουρλώσουνα τὰ μάτια, θὰ τὴν κάνουν τάλατρου,
κι' εἰς σικμὰν Δικαστηρίου θὰ τὴν φέρουν τὴν καμμένη
χειροπόδαρα διμένη.

Περικλιέτο φαριλάτ,
πῶς τὰ 'βρίσκεις ὅλ' αὐτά;
Πῶς σοὺ φαίνεται και τοῦτο, τόσο γλέρω παστρικοὶ
νὰ μᾶς βγαίουν ἡθικοί,
και Κυβέρνα νὰ γυρεύουν διχως ὄρα κι' ἀμοιβὰς;
τοῦτο βίβαις οἱ κᾶσι τὰ μαλλιά σου νὰ τραβῆς.

Εὐτυχῶς ποὺ δὲν πιστεύω, Περικλιέτο ποδητί,
τίτοιμα πράγματα νὰ 'δοῦμε 'στὸ Ρωμᾶϊκο ποτι,
κλῆν ἂν τυγῇ παρ' ἱλιὰς
και 'στὴς δόξης τὴν πατριὰ
γίνῃ τοῦτο τὸ κακό,
γράψε μου τὸ ἑσπικό,

Μὲ κι' ὁ Βασιλεῖς τοὺς εἶπε τὴν ἄλλημα καθαρά,
πῶς ἂν γίνῃ μιὰ φράσ
μὲ Κυβερνήσις σπουδαία και 'στὴ γὰρ τοῦ ρουσαφιτοῦ,